

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. IV. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_640-txt-shoot-idm229/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

og troer derfor endnu, som vi dengang Begge troede, at det var ikke Altes bogen, men Gnistigheden, der trængte til at reformeres, og at det allerselvst nu er høist ubetimeligt at indføre en ny Liturgi).

Vil Man nu sige, at Omstændighederne har i den sidste Menneske-Alder saa mærkelig forandret sig, at hvad 1806 var høist ubetimeligt, nu gode kunde være det Modsatte, da indrømmer jeg det strengt i laugt store Uvstrahning end Hr. Biskoppen, men paasæer sig ogsaa, at saavel 1834 som 1806 uytværet det slet ikke hvor god Mitebogen er, naar Kirkerne er tomme, at hvor Kirke-Tomheden har afstaaet, ønsker Man en ny Alterbog, og at hvor Man ønsker en Saadan, ønsker Man en ganske Anden end Hr. Biskop Mynsters, saa haas Forslag kunde vist aldrig være mere ubetimeligt end nu.

Men naar saa er, kan Man sige, hvorfor vil du da hoarsæ Peu med et Forslag, der rimeligvis døer hen af sig selv, og derved end mere forterne en Sædsvomand, der nu ovenikøbet er din høie Forsatte, og

*) Derom kan hvem der vil overbevise sig selv i Aprilheft af Ny Minerva 1806 og Februar-Heft af Theologisk Maanedstidsskrift 1807.

taaler vist ikke naderige Modsigelse af Nogen end netop af dig?

Dette Spørgsmaal har jeg selv meget alvorlig forelagt mig og tygget Dees paa det giennem flere Maas neder, uden at tage nogen Beslutning, og stundum syndes mig virkelig, min Taushed ved denne Leilighed vilde være forsværlig undskyldt, deels ved Forslagets egen Beslæffenhed, deels ved det spandte Forhold mellem Hr. Biskoppen og min Kungthed, og endelig ved den Omstændighed, at jeg for fem Aar siden med Glid har afhandlet Spørgsmaalet om en ny Alterbog, og utvetykelig stemt imod hvad nu er Hr. Biskoppens Forslag *), saa har Man ikke andset min Stemme, da den aabte har blot var mod Sagen, vil Man det rimeligvis langt mindre nu, da Mange kan tænke, den er mest mod Personen.

Da jeg nu desuden under alle Livs-Stillingere har havt særdeles Sky for at optræde i Modsetning til en Mand, jeg fra min tidlige Ungdom saer op til med Hoiagtelse, og altid indertlig ønskede at stemme med, saa vilde jeg uden tvivl tiest, hvis jeg ikke paany var blevet Embedsmand i Statoliken; men sagt

*) I en lille Bog med Tittel „Den Danske Statolike uoprettelse betragtet“ 1834.

